

REFORMÁTUS HÍRADÓ

VIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Támogatók: Felsővárosi, Hidelvei, Íriszi, Kerekdombi, Szamosfalvi, Törökvágási, Újalsóvárosi Református Egyházközség, Kolozsvári Református Kollégium.

Szerkesztőbizottság:
Ballai Zoltán, Bibza Gábor,
Kerekes Edit

Együtt dolgozni, túrni, mosolyogni, örülni – megérkezni

Egykori és mai kórustagok a református kollégium karácsonyi koncertjéről

Ha az a több száz ember, aki részt vett a Kolozsvári Református Kollégium idei karácsonyi koncertjén, mind kinyújtotta volna a kezét, és megfogta volna a mellette levőét, jó hosszú lánc alakulhatott volna ki. Talán gondolatban a jelenlevők mind követték az igét hirdető volt kollégista, jelenleg magyarláposi lelkipásztor, Székely Zsolt szavát, és megalkották a szeretet meghosszabbított kezét. A felfokozott érzelmi töltetet mindenestre sikerült megteremteniük a fiataloknak és vendiákoknak énekeikkel, verseikkel, harangjátékukkal a Kolozsvári Református Kollégium hagyományos karácsonyi koncertjén. A kollégium egykori és jelenlegi diákjait arról kérdeztük, mit jelent számukra a karácsonyi koncert, ők pedig meséltek felkészülésről, munkáról, gyermekkori furulyajátékról és teljesült vágyakról, visszatérésről, megérkezésről, emlékeztek diákként várva várt egykori koncertekről, ahova sokszor az egész család eljött, akár a szülőfaluból is, díszes, lélekmengető népviseletben.

KISS GÁBOR

Koncert nélkül olyan, mintha a díszeket a szoba közepébe borítanánk, s a fát kint felejténénk az erkélyen

RÉSZLETEK A 20. OLDALON

Fa, széna, pozdorja, arany, ezüst, drágakő

In memoriam Pap Géza

■ Megrendülve és fájdalommal közöljük a szomorú hírt, hogy a Kolozsvár-Felsővárosi Református Egyházközség lelkipásztora, Ft. dr. Pap Géza, 64 éves korában, nagy hirtelenséggel visszaadta lelkét Teremtőjének. Mind ismertük és szerettük mint férjet, apát, nagypapát, apóst, testvért, lelkipásztor, egyházi író, teológust, püspököt, lelki atyát, barátot, egy hívő keresztyén életet, embert. 1954. január 20-án született Kolozsváron, az Apáczai Csere János Líceumban érettségizett. 1974–1978 között a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben tanult, itt szerzett lelkészi oklevelet, majd 1981-ig Bukarestben segédlelkészként szolgált. 1979-ben lép házasságra Gegus Mártával, akivel 5 gyermek szülei és 9 unoka nagyszülei. 1981–1988 között kiskapusi lelkipásztor. Abban az időben kezdte szolgálatát, amikor nehéz volt tisztességes embernek és még nehezebb Isten szolgájának megmaradni. Neki sikerült. Erejét mindig az Istenbe vetett hitéből és az igéből merítette.

Figyelme az utolsó idők tanítása felé fordult, amely felől nézve más megvilágításba került a mindenkori jelen, és reményt tudott adni Isten sokszor csüggedő népének. A témában több könyve is megjelent, amelyekben az utolsó ítélet kérdéseit magyarázza teológusoknak és bibliaolvasó hívőknek. Számára minden tekintetben az ige volt meghatározó, és minden kérdést először önmagának próbált megválaszolni, hogy aztán annál tisztábban adhassa tovább a megértett üzenetet. Ezért 1995–1996-ban családi ösztöndíjjal a hollandiai Kampenben

tanul, és 2005-ben Kolozsváron doktori címet szerez.

Ha kérdezték, válaszolt, ha kérték, ment, Isten szolgálatát mindennél előbbre helyezte. Így, az egyházi feladatokat felismerve, szolgatársak által felkérve és megválasztva 2000–2012 között az Erdélyi Református Egyházkerület 45. püspöke lett. Feladatának tartotta az őseink által ránk hagyott szellemi és tárgyi örökség megővését, az intézményi keretek megerősítését és a lelkipásztori társadalom erkölcsi helyzetének feltérképezését a múlt rendszerben betöltött szerepek fényében. Szolgálatát jelentőségének nagyságát aligha tudjuk felmérni. Hadd idézzük éppen ezért őt magát az utolsó megírt püspöki jelentéséből, amely egész életére igaznak tekinthető.

„Szolgálatomat rövid igékben, tőmondatokban foglalom össze: kormányoztam, irányt mutattam, építettem és romboltam, vívódtam magammal és másokkal, vigasztaltam, bátorítottam, intettem, fegyelmeztem, keseregtem, mások miatt bosszankodtam, utaztam, felszenteltem, szalagot vágtam, látogattam, tonnaszámra aláírtam, naptáramat teleírtam, dühödtem presbiterek panaszát hallgattam, másoknak szánt szidalmakat elhordoztam, átvilágítottam, elnököltem, szavaztam, végrehajtottam, ritkán nevettem. Közben éjszakába nyúlóan tusakodtam Isten Igéjének értelmével és üzenetével, eszkatológiai sárkánnyal birkóztam, doktoráltam, négy könyvet megírtam, az ötödik kiadás előtt áll. Mindenközben cukorbajt kaptam, megnőtt a vérnyomásom, elveszítettem az epémet, de néhány egykori barátomat is. Meggyőződésem, hogy fundamentumra építettem, egyesek szerint csak fát, szénát és pozdorját, reménységem szerint azonban ezek között olykor megcsillan az arany, az ezüst, talán a drágakő is. Tiszta szívvel állíthatom, hogy egyházunk javát és előmenetelét kerestem.”

Mi így tekintünk rá, és akik ismerjük, tudjuk, hogy Isten embere volt. A gyászoló családnak imádságos szívvel kérjük Isten vigasztalását tudva, „mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít”.

Dr. Pap Géza, nyugodjon békében.

Kerékgyártó Zsolt,
Kolozsvár-felsővárosi lelkipásztor,
dr. Kató Szabolcs teológiai tanár

Idegenség, közösség, karácsony

■ A modern ember legnagyobb gondja, hogy elidegenedik környezetétől. Gyengül a kapcsolata a természettel, embertársaisaival, és megszakad a kapcsolata Istenével. Karácsony ünnepe környékén sok egyedül élő, elárvult emberrel találkozunk. Ilyenkor a legszembeütőbb magányuk. Mikor mások azon igyekeznek mindenáron, hogy szeretetet lopjanak családjuk életébe, a magányos emberek csak kullognak és remélik, hogy megszólítják őket, néhány szót válthatnak valakivel. Néhány napja hajléktalanná vált egyháztag érkezett a lelkipásztori hivatalba egyházfenntartói járulékot fizetni. Döbönt tekintetünket látva határozottan közölte, hogy ő is az egyházközség tagja, segítséget kapott bőven a gyülekezet-től, és úgy érzi, hogy ezért tenni is kell valamit. A közösség az igazi kincs, amiért érdemes áldozatot vállalni.

A Református Híradó jelen száma éppen ezért a közösség-építés, -ápolás és a csapatmunka témáját járja körül. A keresztyén közösségek nagy előnye, hogy egymásnak segítve, együtt tanulva, énekelve éljük meg az életüket, és amikor a közösségből valaki távozik, egymást vigasztalva erősítik hitüket. Ezt teszi a krisztushű, amely karácsonnyal születik.

Karácsony ünnepének lényege a közösség Istennel és közösség az embertársal. Isten testet öltése is arról szól, hogy közösséget vállal a tőle elidegenedett emberiséggel. A biblia tanúsága szerint apró csoportokba verődve, szétszóródva vesznek tudomást a szemtanúk az angyali jelenésről, amely bejelenti a Megváltó születését. Jézus Krisztus születése közösségé formálja a széteső, egyéni érdekeket képviselő csoportokat. Ahol pedig az ember és Isten között helyreáll a kapcsolat, ott az emberközi viszonyban is változás következik be.

Karácsony környékén, amikor a Szentlélek megérinti a lelkünket, hirtelen mások leszünk munkatársainkkal, családtagjainkkal és ismerőseinkkel. Jézus Krisztus születése csodálatos közösséget jelent Istennel és a csodát látó, illetve váró embertársakkal egyaránt.

Dr. Bibza Gábor
esperes

Kicsoda a katekétikai előadó, és mi a dolga a főgondnoknak?

Tisztújítás után a Kolozsvári Református Egyházmegye

Ha nem is rendszeres templombajáró, helyel-közzel mindenki hallott már presbiterről, egyházmegyei jegyzőről, tanácsról, fegyelmi bizottságról, igaz, katekétikai előadóról talán ritkábban. Azt csak kevesen tudják, hogy mi is a dolga a számvevőnek, a missziói előadónak, a lelkipásztori főjegyzőnek, milyen feladataik vannak, és hogy ez a mintegy három tucatnyi egyházi és világi személy hogyan egészíti ki a több gyülekezetet tömörítő egyházmegye esperesének munkáját. Azt pedig még ennél is sokkal kevesebben tudják, hogy mindezek milyen módon befolyásolják az egyház, a gyülekezetek, a lelkészek, a hívek mindennapjait. A Kolozsvári Református Egyházmegyében szeptemberben volt tisztújítás, tucatnyi új személyt választottak meg a különféle tisztségekbe. Soha jobb alkalmat, hogy kicsit közelebbről is megnézzük, mi fán terem az egyházmegye műszaki előadója, minek neki levéltáros, és mire való a jogtanácsos.

KEREKES EDIT

Az egyház volt talán a legdemokratikusabb intézmény a kommunista diktatúra éveiben, hiszen nemcsak képzett lelkipásztorai rendezték ügyeit, hanem vezetésében már akkor is presbiterek, gondnokok, egyszerű világi vezetők is részt vettek. Már maga az egyházmegye legfelső szerve, az elnökség is a lelkipásztor-esperesből és a főgondnokból – mondhatnánk akár így is: „világi esperesből” – áll. Mindkettőnek helyettese is van, az esperes feladatait annak akadályoztatása esetén a lelkipásztori főjegyző látja el, a főgondnokot pedig a gondnok helyettesíti. Dr. Bibza Gábort, a Kolozsvár-Törökvágás lelkipásztorát újabb hat évre a Kolozsvári Református Egyházmegye esperesének választották, főgondnoka, társelnöke Floriska István lett, aki egyébként megválasztásáig a Kolozsvári Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöki tisztségét töltötte be. Gyakorlatilag espereshelyettesnek tekintendő Lengyel István lelkipásztori főjegyző, magyarfenesi lelkipásztor, aki az esperes által rábízott feladatokat is végzi. De még neki is van egy helyettese, a lelkipásztori aljegyző, aki jelenleg Oroszhegyi Attila Zsolt pusztakamarási lelkipásztor. A főgondnokot szeptembertől Vincze László gondnok segíti.

Pénzügyek, válás

Floriska István főgondnok az esperessel együtt többek között felügyel az egyházmegye pénzügyi és vagyoni ügyeire, az egyházmegye területén található műemlékekre, aláírja az alkalmazottak munkaszerződését, és például törvényesen kimondott válás esetén 30 napon belül az egyházmegye területén szolgálatot teljesítő lelkipásztor ellen hivatalból fegyelmi kivizsgálást kezdeményez (megállapítandó, hogy a válás okai között nem szerepelnek-e a lelkipásztori hivatással összeegyeztethetetlen tényezők). Presbiteri főjegyzőnek Halmágyi Sándor Jánost választották (egyébként ő lett a Kolozsvári Egyházmegye Presbiteri Szövetségének az elnöke is), presbiteri aljegyzőnek Nagy Matildot.

Amikor nem kell az esperest helyettesítenie, akkor a lelkipásztori főjegyző az aljegyzővel, valamint a presbiteri főjegyzővel

és aljegyzővel együtt a különböző megbeszéléseken, gyűléseken kezeli a tárgyalt ügyiratokat (felolvassa, megőrzi, az irattárba beszolgáltatja), nyilvántartja a felszólalókat, megszámolja a szavazatokat, összeállítja az ülési jegyzőkönyveket. Ezek jelentős dolgok, ugyanis az egyházi ügyvitel (személyzeti kérdések, bérezések stb.) a gyűléseken született határozatok alapján zajlik, ezért fontos az okmányok megbízhatósága, pontossága.

Misszió, szórvány, diakónia, ifjúság

Gáspár Károly bodonkúti lelkipásztor személyében új missziói előadója van a kolozsvári egyházmegyének, ő irányítja és ellenőrzi az egyházmegye gyülekezeteiben zajló missziói, szórvány- és diakóniai munkát. Hogy kissé idegenül hangzik a missziói munka? „És elmenvén, tegyetek tanítványokká minden népeket” – ez már ugye ismerős? A missziói tevékenység a református egyházban nem hittérítést jelent, hanem a hívek megkeresését, bevonásukat az egyházközösségek életébe, a hívekkel való kapcsolattartást. A választás nem véletlenül esett Gáspár Károlyra, hiszen nem kevesebb mint 7 gyü-

lekezet lelkipásztorja a Szamosháton: Bodonkút, Magyarmacskás, Magyarfodorháza, Páncélceh, Magyarderzse, Kisesküllő és Ördögkeresztúr összesen alig 290 hívét pásztorolja.

Ifjúsági előadó Fazakas Csaba Árpád Kolozsvár-kerekdombi lelkipásztor lett, aki a küllői egyházmegyéből 2017-ben került Kolozsvárra, korábbi szolgálati helyén is ő volt az egyházmegye ifjúsági előadója. Feladata segíteni a gyülekezetek ifjúsági csoportjainak szervezését, szakmailag támogatni azok tevékenységét, örködni hitvallási hűségük felett, segíteni az ifjúsági csoportokat a gyülekezet többi részével való kapcsolatukban. Segítségnyújt az ifjúsági csoportoknak táborozások, konferenciák szervezésében, ifjúsági programok kidolgozásában és megvalósításában.

Templom, iskola, öregotthon épül

Müller Csaba műépítész lett a kolozsvári egyházmegye műszaki előadója. Nevéhez fűződik a törökvágási templom és közösségi ház tervezése, a Tóközben épülő öregotthon tervezése, de a kolozsvári Apáczai-liceum felújítását, az új épületszárny tervezési munkálatait is ő vezette. Műszaki előadóként feladata felülvizsgálni a hozzá juttatott tervek és költségvetéseket, javaslatokat tenni azokra vonatkozóan. Kérésre megvizsgálja a megrongált egyházi épületeket, azok javítására vagy újjáépítésére javaslatot tesz, részt vesz az egyházi építkezések ellenőrzésében, gondoskodik a műemlékekre vonatkozó törvények pontos betartásáról, a műemléképületeken tervezett beavatkozásokról előzetesen jelentést tesz az egyházkerületi műszaki előadónak, akinek a segítségét is igényelheti, és akinek jelentést tesz a saját munkájáról.

Ha vinni kell a harangot

Máté István szászfenesi lelkipásztor maradt továbbra is a számvevő, akinek feladata az egyházmegyéhez tartozó egyházközségek éves zárszámadását és költségvetését ellenőrizni, azokat időben összesíteni, illetve feladata elkészíteni az esperesi hivatal költségvetését és zárszámadását – gyakorlatilag könyvviteli feladatokat lát el. Megerősítették katekétikai előadói tisztségében Farkas László Kolozsvár-írísi lelkipásztort, akinek kötelessége ellenőrizni és irányítani az egyházmegye gyülekezeteiben és iskoláiban zajló vallástani, ennek érdekében részt vesz a vallásnádok értekezletein, módszertani körökben, országos konferenciáin. Balázs Ágnes zenetanár látja el továbbra is az egyházzenei előadó feladatát: szervezi és segíti az egyházmegye gyermekeinek, fiataljainak zenei tevékenységét, nyilvántartja az egyházmegye orgonáit, és javaslatot tesz azok javítására, kórustalálkozókat szervez (átlagosan évente egyet). Zsigmond Erikát újraválasztották jogtanácsosi, Ósz Sándor Elődöt levéltárosi tisztségében. A jogtanácsos segítségével jártak el például akkor, amikor a fejrődi templomharang őrizetére szolgáltatták fel a helyi rendőrséget, vagy ennek hiányában rendőri kíséret biztosítását kérték a harang elszállításához. Zsigmond Erika jogtanácsos Oroszhegyi Attilával együtt most éppen temetőszabályzat megfogalmazásán dolgozik a vonatkozó hazai jogszabályok alapján, amelyet majd az egyes gyülekezetek mintaként használnak, és helyi sajátosságai szerint módosítanak, kiegészítenek. Ósz Sándor Előd levéltáros feladata az egyházi feljegyzések, okiratok kezelése, ő az, aki vigyáz például a gyülekezeti tagokat érintő okmányokra, bejegyzésekre is a keresszetséget, házasságkötést, konfirmálást stb. illetően.

Az elnökség és helyetteseik (esperes, főgondnok, lelkipásztori főjegyző, gondnok), az egyházkerületi közgyűlésbe küldött lelkipásztori képviselők (Sebestyén Ákos Kolozsvár-újalsóvárosi és Oroszhegyi Attila Zsolt pusztakamarási lelkipásztor) és presbiteri képviselők (Kerekes Sándor és Halmágyi Sándor János) részt vettek például az Erdélyi Református Egyházkerület december 14-i püspökválasztó közgyűlésén. Az egyházmegyei tanács lelkipásztori (Máté István szászfenesi, Péntek Márton Kolozsvár-szamosfalvi, Farkas László Kolozsvár-írísi, Gáspár Károly bodonkúti, Kozma András Kolozsvár-tóközi lelkipásztor, póttagok: Török Csingó Adorján mezőkeszűi, Gede Csongor kolozsmonostori, dr. Sikó Csaba kolozskarai lelkész) és presbiteri tagjaival (Balogh István, Szabó Sándor, Juhos Árpád, Botha István, dr. Sipos Gábor, póttagok: Szakács Levente, Boldizsár Gy. Márton, Veres Csaba) együtt végzik az egyházmegyei tanács munkálatait.

Aki vitás ügyekben közvetít

Elsősorban az esperes jár el a vezető testületekben, az egyes gyülekezeteken belül felmerülő vitákban, konfliktusok esetén. Ugyanakkor az egyházmegyei tanácsnak is van hasonló jogköre, a testületnek tanácskozási jogú tagja a jogtanácsostól a missziói előadóig terjedően felsorolt valamennyi tisztségviselő. A tanács elbírálja az egyházmegye vitás ügyeit, például a lelkipásztor, kántor, egyházközségi főgondnok és gondnok, presbiterek és egyházközségi küldöttek felelősségét és kártérítésre való kötelezését, a megválasztásuk ellen beadott panaszokat; az anyaegyházközség és leányegyházközség között közigazgatási és vagyoni ügyekben felmerült vitás kérdéseket; az egyházközségek vagyongosztásából származó vitás ügyeket stb.

Az egyházmegyei fegyelmi bizottság összeállítása nem egyszerű feladat, ugyanis kevés a szakember, egyébként az ilyen jellegű ügyek is ritkán fordulnak elő. Ilyen megfontolásból egyetlen fegyelmi bizottságot választ a Kolozsvári, Kalotaszegi, Dési és Tordai Református Egyházmegye. Ez januárban fog hivatalosan megalakulni, a testületbe mind a négy egyházmegye megteszi jelöltjeit, közülük választják majd a bizottságot.

Ezek a tisztségviselők mindannyian a Kolozsvári Református Egyházmegyét alkotó és mintegy 28 ezer bejegyzett hívét számláló egyházközségek valamelyikének tagjai presbiteri vagy gondnoki minőségben, értelemszerűen a szakterületükhöz tartozó ügyekben a gyülekezet tagjai is hozzájuk fordulhatnak, segítségüket, tanácsukat, eligazításukat kérhetik. A felsorolt tisztségekért csupán az esperesnek és a számvevőnek jár bérkiegészítés, ezzel együtt feladataikat a megválasztottak önkéntes munkaként végzik.

Lelkészek és presbiterek csapatmunkában igazgatják az egyházat

A csapatmunka a hajtóereje a belmissziós szövetségeknek

A kétezer éve változatlan üzenetnek a 21. század internetes, médiás, széteső társadalmába való beágyazása a legnagyobb feladata, kihívása jelenleg a református egyházon belül működő belmissziós szövetségeknek – tudtuk meg a Kolozsvári Református Egyházmegye Nőszövetségének, a Presbiteri Szövetségének és Ifjúsági Keresztény Egyesületének (IKE) új elnökeitől. A Nőszövetség új vezetőjévé dr. Püsök Saroltát, a presbiteri szövetség vezetőjévé Halmágyi Sándor Jánost, míg az IKE irányítójává Hatházi Evelint választották meg szeptemberben. A belmissziós szövetségek három új elnöke elmondta, számos feladat vár rájuk, mindhárman továbbvinnék az eddigi tevékenységeket, de számos új ötletük is van. Ezek megvalósításában pedig támogatja őket a csapat.

SARÁNY ORSOLYA

Jobban „reklámozni” a nőszövetségi munkában rejülő áldásokat

Az életben vannak tudatosan tervezett dolgok és olyanok, amelyek csak egyszerűen megtörténnek. Lengyel Istvánné dr. Püsök Sarolta pedig utóbbihoz sorolja azt, hogy a Kolozsvári Református Egyházmegye Nőszövetségének elnöke lett. Mint mondta, régóta tevékenykedik a nőszövetségben, de eddig inkább a háttérmunkákban vett részt, viszont „időnként muszáj kilépünk a saját kényelmünkéből”. Utólag arra, hogy miért is vállalta el a pozíciót, több válasza született.

Először azért mondott igent a felkérésre, mert ez egy szolgálat, amelyet a lelkési eskü miatt nem utasíthat el, és amelyre a BBTE Református Tanárképző Kara is bátorítja, ahol ok-

fordítanunk, kommunikálnunk a ma embere számára, mert hiszem, hogy a mai nők szíve, a legfiatalabbaké is kinyitható, csak a kulcsot kell megtalálnunk. Természetesen nem elég egy elvi elgondolás, a választmánynak hamarosan ki kell dolgoznia egy ütemtervet – részletezte a „reklámprogramot”.

További tervei kapcsán elmesélte, az eddig ismert nőszövetségi tevékenységeket vinne tovább, amelyek fenntartása már önmagában nagy kihívás, de természetesen újításai is vannak: bevonná a tevékenységbe az eddig inaktív közösségeket, és személyesebbé tenné a nagy rendezvényeket. Ugyanakkor Püsök Sarolta kiemelte: a 21. században a család, társadalom ízeire hullása miatt aggódunk, a szövetség ennek feloldásához is hozzájárulhat úgy, hogy „a maga szerény eszközeivel segít, hogy a református nők megtalálják helyüket a világban”.

Halmágyi Sándor idősebb társaitól tanulta meg, hogyan kell szolgálni

tat. Másodsorban a munkatársak miatt vállalta el a pozíciót. „Már az előző ciklusban világos volt, hogy eseménydús, rohanó világunkban az ilyen feladatot csak a csapatmunkában lehet hatékonyan végezni, ezért 2013-tól háromtagú elnökség helyett egy (13 tagú) választmány vezet a munkát. Az áldozatkész, ötletgazdag és jószívű munkatársak biztosítékai annak, hogy nem hiábavalóan fáradozunk” – részletezte a miéért.

A rá váró munkáról is mesélt Püsök Sarolta: mint mondta, az egyházkerületi és megyei elnökség eddig is számos lehetőséget biztosított a nők számára, így egyik célja, a nőszövetségi munkában rejülő áldások tudatosítása, „jobb reklámozása”.

– A kilencven éve indított nőszövetségi munka hármas célkitűzése – hitélet erősítése, keresztyén kultúránk ápolása és a szeretetszolgálat-diakónia – ma is érvényes, de ezeket le kell

A presbiteri szövetség célja a gyülekezet-erősítés

Halmágyi Sándor János szerint Isten akaratja volt az, hogy a presbiterek közé, majd a presbiteri szövetségbe került, jelenleg pedig ő a megyei presbiteri szövetségek vezetőségeinek legfiatalabb tagja.

– Rengeteget tanultam idősebb társaimtól a református magatartásról, mit jelent alázatosnak lenni, hogyan lehet, hogyan kell szolgálni. Szerettem ezt csinálni, így amikor jelölést kaptam, szívesen elvállaltam – mesélte, mikor arról kérdeztem, hogy miért szánta rá magát, hogy elnök legyen.

Halmágyi Sándor János szerint a presbiteri szövetség tevékenysége – legyen szó „kiseb- vagy nagyobb továbbképzőkről, konferenciákról, Erdély gyönyörű tájain tett egy-

Hatházi Evelin egy hét alatt szeretett bele az IKE-be

házi kirándulásokról, kiüregedett templomaink és elhagyott temetőink ápolásáról” – mindig a gyülekezetépítésről, a magyar identitás erősítéséről és az anyanyelv ápolásáról szól.

– A 15 egyházmegyei presbiteri szövetség közül a kolozsvári az egyik legjobban és leghatékonyabban működő. Ezt elődeinknek köszönhetjük, akiknek nagyon hálásak vagyunk. Munkám során ezt a színvonalat szeretném mindig megtartani és ha lehet, kamatoztatni – mesélte. Elnöksége alatt szeretné erősebbé és hatékonyabbá tenni a lelképásztorokkal való kapcsolatot, mivel egyházi szervezetként igényük van véleményükre és a szolgálatra. Viszont hangsúlyozta: mindezen tervek megvalósítására csak csapatmunkában képes, hisz úgy véli, csak csapatban lehet hatékonyan dolgozni.

Arra is megkértem Halmágyi Sándor Jánost, fejtse ki: szerinte mi a presbiteri szövetség szerepe az egyházon belül. Feladatként nevezte meg az általános kapcsolattartást, a református önazonosság erősítését, a biblia- és hitvallásismeretben való jártasság elmélyítését, valamint az egyház történelmének és hagyományainak megismerését. Mindezeket persze „korszerűsítve” próbálják végezni, felhasználva a rendelkezésükre álló világi hálózatokat és médiát.

Akit az öröm köt az IKE-hez

Hatházi Evelin bevallotta, „szégyen nem szégyen”, de szülői unszólásra kereste fel az ifiseket, amely unszolásért a mai napig hálás, hiszen egy hét elég volt ahhoz, hogy beleszeressen az IKE-be, a képviselt értékeibe, az önkéntességbe és a csapatba. Ugyanakkor azt is beismerte, az önkéntesség, az állandó adás nem könnyű, viszont ő hamar megtalálta azt a valamit, ami odaköti az IKE-hez: az örömet. Az öröm, amelyet akkor érez, amikor látja, mekkora boldogságot okoznak rendezvényeik a tiniknek, a gyerekeknek.

Ahogy a megkérdezett új elnökök, Hatházi Evelin is a véletlen folytán került a kolozsvári IKE vezetői pozíciójába: Batiz Zsolt leköszönő elnök jelölte őt a tisztségre. A jelölés rendkívül meglepte, végül az említett örömteli mosolyok győzték meg arról, hogy vállalja a felkérést. Úgy érezte, elnökként többet tehet ezek előcsalogatásáért.

– A következő években arra szeretnék törekedni a csapattal, hogy azoknak, akik eddig aktívan részt vettek rendezvényeinken, továbbra is ugyanolyan, sőt jobb minőségű élményt biztosítsunk, míg azon gyerekeknek, akik előítélettel viseltetnek irányunkba, megmu-

tassuk, hogy kik vagyunk – mesélte. Persze ezt egyfajta tapogatózás, keresgélés is kíséri, egy olyan út megtalálása, amivel eleget tehetnek a fiatalság szükségleteinek, de közben megőrzik értékeiket – fűzte hozzá.

Mikor arról kérdeztem, milyen szerepe, nehézsége van az IKE-nek a 21. században, elmondta, napjainkban mindenki divatos, menő szeretne lenni, „azonban ugyanazokat a trendeket követve, néha az emberek nagyon egyformának tűnhetnek”. Véli, a divatkövetés a fiatalokra jellemző, ami miatt „nem feltétlenül maradnak önmaguk”. Az IKE pedig ebben az önkeresésben, önépítésben segítheti a fiatalokat.

– Most éljük azokat az időket, amikor talán a legnagyobb szükség van ránk egy összetartóbb és nyitottabb közösség megépítésében, hiszen állandóan ezt érezzük, igény van a közösségformáló szervezetekre, az egyházra. Az élet sok területén érhet csaldódás, szükség van egy biztos pontra, amely számunkra az IKE, az egyház. Itt mindig hazatalálunk. Ezért teremtünk otthon a fiataloknak. Sok a lehetőség – programok, képzések, fesztiválok –, amelyek egy 21. századi csomagolásban kívánják átadni a központi üzenetet, amely kétezer éve nem változott – zárta a beszélgetést Hatházi Evelin.

Püsök Sarolta: a mai nők szíve, a legfiatalabbaké is kinyitható, csak a kulcsot kell megtalálnunk

Együtt dolgozni, túrni, mosolyogni, örülni – megérkezni Egykori és mai kórustagok a református kollégium karácsonyi koncertjéről

NAGY-HINTÓS DIANA

A koncert előtti áhítatban Székely Zsolt lelkipásztor Ézsaiás prófétát idézte: az advent az útkészítés időszaka is. – A kollégium újraalakulásától számított huszonnyolc év távlatában Isten lelke alakította a mi lelkünket. Ez az átformáló lélek ma is itt van. Úgy tudjuk, méltóképpen előkészíteni az Úr útját, ha mi is megteremjük a megtérés gyümölcsét, az önzetlen szeretetet, a megbánást és könyörületességet. Legyünk mi a szeretet meghosszabbított keze – hirdette Székely Zsolt lelkipásztor.

A zsúfolásig telt Farkas utcai templomban meghallgattuk az 5–8. osztályosok kórusát (karnagy Gergely Zoltán zenetanár), majd a líceumi fiúk harangjátékát, a 9–12. osztályosok kórusát (karnagy Székely Árpád igazgató), akiket a vendiákokból álló énekkar követett. Műsorukon az egyetemes kórusirodalom és magyar szerzők alkotásai szerepeltek. Biró Anna, Kálló Zsuzsanna, Lőrincz Norbert volt kollégistákat, illetve az állandó vendégművészt, Nagy Zoltán európai híru operaénekest hallgatva örömmel nyugtázzhatjuk, hogy a fiatalok tehetsége mellett az odaadó munka, az igazgató és a közösség bátorítása nem hiábavaló. Szólót énekelt még Fekete Hanga és Bányai Gergő vendiák.

Vajon hogyan látják a karácsonyi koncertet és az erre való készülődést az éneklő-versmondó kollégisták és vendiákok?

Semmi sem változott!

– Vannak dolgok, amelyek nem változnak: ebben az évben is ugyanolyan érvényesek, mint az előzőben, és bizonyára jövőre ugyanolyan érvényesek lesznek, mint most. Éppen ezért nem árt őket újra és újra felidézni, megerősíteni, bevésni. Majd egyszerűen rájönni, hogy az egyedüli dolog, ami

KISS GÁBOR FELVÉTELEI

Darabont Csenge: kisdíákként csodálattal hallgattuk a kórust, vártuk, hogy mi is tagjai legyünk

változott, az te vagy. Pár hónap telt el, és egyből vendiáknak neveznek, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem (BBTE) elsőéves hallgatója a kollégium karácsonyi koncertjeiről.

Vendiákkórus: nagymamám is eljöttek, népviseletben

– Lassan nyolc éve, hogy református kollégistaként utoljára énekelhettem a karácsonyi koncerten. Az akkor számomra keserű végállomást jelentett. Az utolsó koncerten könnybe lábadt szemekkel figyeltem az igazgató urat, amikor fent a karban az utolsó énekeket vezényelte. Szomorúan vettem tudomásul, hogy többet nem lesznek estig tartó kóruspróbák, éjjelekbe nyúló harangpróbák, a vele járó örömmel és nevetéssel, a koncert előtti izgalommal. Kollégista koromban iskolatársaimmal együtt boldogok voltunk, mert a sok készülődés

meghozta a gyümölcsöt, másrészt azért is, mert rég nem látott kedves szüleim, nagyszüleink is eljöttek, hogy velünk örüljenek. A készülődés közepe, ha egy autó megállt a szobánk ablaka alatt, izgatottan rohantam az ablakhoz, remélve, hogy a népviseletbe öltözött nagymamám és szüleim szállnak ki belőle, elhalmozva minket szeretettel és az otthonról hozott finom süteményekkel. A koncert alatt öröm volt rájuk nézni, látva az arcukon a meglepedettséget, a büszkeséget és a könnyeket, miközben a közönség velünk együtt énekelte a *Csendes éjt*. Akkor fogalmazódott meg bennünk, hogy ezt a lángot nem hagyhatjuk kialudni. Székely Árpád igazgató úr kezdeményezésére újra összegyűlt az öregdiákok lelkes és énekelni vágyó csapata, szívünkben azzal az érzéssel, amit sem az évek múlása, sem a hétköznapi rohanása, sem a különböző negatív emberi magatartások nem tudtak kiszakítani belőle. A vendiákok keddi esti kóruspróbái különleges érzéssel bírnak: jó újra találkozni a volt szobatársakkal, kedves osztálytársakkal és iskolatársakkal, akikkel az évek során nagy családdá kovácsolódtunk. Jólesik felidézni a régi emlékeket, csínytevéseket, tévedéseket, amiken így évek múltával is nagyokat nevetünk. Ezúton szeretnék az öregdiákok nevében is köszönetet mondani az igazgató úrnak sok egészséget és hosszú, boldog éveket kívánva neki. A kórus által gazdagabbak lettünk lelkiileg, a dallamok, a harmóniák és az énekek szövege igazi karácsonyi hangulatot teremtenek a szívünkben és a hétköznapijainkban egyaránt. Az egyik karácsonyi énekünk szövegével szeretnék minden kedves olvasónak Istentől megáldott ünnepeket kívánni. „Ó Betlehem szent gyermeke itt is kér egy sereg, vedd el bűnünk, töltsd meg szívünk, szüless bennünk ma meg! Karácsonyest az angyal örömhírt énekel, ó jöjj közénk s maradj miénk Urunk Immánuel!” –

emlékezett Simon Lóránd vendiák, a törökvágási református egyházközség kántora.

Van, akinek ettől változik meg az élete

– Az évente megrendezett karácsonyi koncertre már hagyományként tekintünk. A fellépések háttérében sok munka áll: a koncert előtt szinte mindennap próbáltunk, de tudtuk: a munka meghozza gyümölcsét. Amíg kisebb osztályba jártunk, minden karácsonyi koncerten felléptünk ötagú furulyaegyüttesünkkel. Erre mindig kellemes emlékként gondolunk vissza. Áhítattal és csodálattal hallgattuk a kórust, vártuk, hogy mi is tagjai legyünk. Mára az egykori kívánság teljesült. A kórus megtanít arra, hogy csakis kemény munkával érhetjük el kitűzött céljainkat. A siker titka a gyakorlás és egy jó vezető. A mi karnagyunk pedig érti a dolgát, nélküle ez a csoda nem valósulhatna meg. A kórusművek között Antal Norbert évfolyamtársammal verset mondtunk. Én Rónay György *Betlehem* című költeményét választottam. A felkészülésben magyartanár-nőm, Szilágyi Gizella segített. Úgy érzem, nemcsak a vers szövegét, hanem az érzelmi töltetét is megértettem. A vers a karácsony éjszakáján bandukoló Mária kétségbeesett lelki világát villantja fel. A versmondás szerves része az ünneplésnek. Hálás vagyok, hogy ehhez az iskolához tartozom, itt a tárgyi tudás mellett olyan lelki nevelésben részesülünk, mely egész életünkre meghatározó – tudtuk meg Darabont Csenge 10. A osztályos kollégistától.

– A koncert előtti hetekben a heti háromszori kóruspróba, esténként harangpróba, lehetőség nyújtott nekünk arra, hogy lelkiileg felkészüljünk az adventre, a várakozás időszakára. A próbák lefoglalták időnk jó részét, viszont bátran kijelenthetem, hogy javunkat szolgálták. A sok együtt töltött idő, a kitartó munka egy közös célért közelebb hozott mindnyájunkat egymáshoz. Megtanultunk együtt dolgozni, túrni, de együtt is mosolyogni, örülni, amikor végigpásztázva az embereket, tekintetünk meghatótt arcokkal találkozott. Rájöttünk, mekkora beteljesülés egy valóban nemes célért küzdeni. Van, akinek ettől változik meg az élete. Van, akit ez hoz vissza az életbe. Egy egyszerű, dicsőítő ének. Néhány diák tiszta szívből fakadó hálaadása. Ez az, ami igazán számít: megérinteni emberi lelkeket, amelyek egész évben kemények voltak. Megszólítani emberi szíveket, amelyek talán soha nem hallanak meg az ige szavát. Az éneklés által bennünk is tudatosult, mekkora beteljesülés és öröm másoknak szolgálni. Mi is átértük a karácsonyi lényegét: a minden embert, kicsiket és nagyokat összekötő szeretetet, melynek ereje mindig a szívünkben él majd – mondta Gombár Anna 10. C osztályos tanuló.

A líceumi fiúk harangjátéka